

Ellen White kijelentései a második advent nyilvánvaló késésére vonatkozóan

(Kronológiai sorrendbe rendezve)

forrás: <https://whiteestate.org/legacy/issues-delay-html/>

(1868) “A sötétség hosszú éjjele ugyan próbára tesz, a reggel mégis könnyörületből késik, mert ha a Mester megérkeznék, sokakat készületlenül találna. Isten nem akarja, hogy népe elveszen, azért a hosszú késés.” (Bizonyágtételek 2. kötet / Tizenhatos szám – Bizonyágtétel az egyháznak / Világiasság a gyülekezetben, {2T 193.3})

(1883) “Isten angyalai nagyon rövidnek mutatják be az időt az emberekhez szóló üzeneteikben. Én mindig ilyen üzenetet kaptam. Az igaz, hogy az idő tovább folytatódott, mint ahogy azt az üzenet kezdeti idejében vártuk. Megváltónk nem jelent meg olyan hamar, ahogy reméltük. Azonban megghiúsulhat-e az Úr szava? Soha! Emlékeznünk kellene, hogy Isten ígéretei és fenyegetései egyformán feltételhez kötöttek. {1SM 67.8}

Isten az Ő munkája bevégzésével bízta meg népét ezen a földön. A harmadik angyal üzenetének hangoznia kell! A hívők figyelmének a mennyei szenthely felé kell fordulnia, ahová azért ment Krisztus, hogy engesztelést szerezzen népéért. A szombat igazságát is hirdetni kell! Az Úr törvényében esett hézagot ki kell tölteni! Az üzenetnek hangos kiáltással kell szólnia, hogy a föld lakói meghallhassák a figyelmeztetést. Isten embereinek meg kell tisztíttatniuk lelküket igazság és engedelmesség által, hogy az Úr eljövetelekor hiba nélkül állhassanak meg előtte. {1SM 67.9}

Ha az adventisták az 1844-es nagy csalódást követően szilárdan álltak volna hitükben, és egyesült erővel haladtak volna előre Isten gondviselő vezetésében; ha elfogadták volna a harmadik angyal üzenetét és azt a Szentlélek erejével hirdették volna a világnak, akkor megláthatták volna az Isten megváltását. Erőfeszítéseik által az Úr nagyszerű munkája be is fejeződött volna, és jutalmukként Krisztus eljött volna, hogy népét magához vegye. {1SM 68.1}

De a csalódást követő kétség és elbizonytalanodás időszakában sok advent hívő feladta hitét. Véleménykülönbségek és megoszlások jöttek az egyházba. A többség szóval és írással támadta azokat, akik Isten gondviselése szerint járva, elfogadták a szombat igazságát és a harmadik angyal üzenetének hirdetésébe kezdtek. Sokan, akiknek idejüket és tehetségüket a világhoz szóló figyelmeztetés hangoztatására kellett volna szánniuk, a szombat igazságának ellenzésébe merültek. Ez szükségessé

tette, hogy az igazság képviselői az ellenszegülőknél adott válaszával és az üzenet védelmezésével töltsék idejüket. Ekképpen a munka megakadt, a világ pedig sötétségben maradt. Mennyire más lett volna a történelmünk, ha Isten parancsolatai és Jézus hite egységbe terelték volna a teljes adventi népet! {1SM 68.2}

Nem az Isten akarata volt, hogy Krisztus eljövetele így késsen. Isten nem tervezte, hogy népe, Izrael, negyven évig a pusztában vándoroljon. Azt ígérte, hogy közvetlenül Kánaán földjére fogja vezetni őket, és szent, egészséges, és boldog néppé teszi őket. De azok, akikhez az ígélet először szólt, nem mehettek be "hitetlenség miatt" (Zsid 3:19). Szívüket bosszankodás, lázadás és gyűlölet töltötte el, s így Isten nem teljesíthette hozzájuk intézett ígéletét. {1SM 68.3}

A negyven évig tartó hitetlenség, panaszkodás és lázadás kizárta az ősi Izraelt Kánaán földjéről. Ugyanezek a bűnök késleltették a modern Izrael bejutását a mennyei Kánaánba. Egyik esetben sem Isten ígéretei voltak a hibások. Az Úr hitvalló népe körében megnyilvánuló hitetlenség, világiasság, szentségtelenség és viszálykodás azok, amik ebben a bűnös és fájdalmas világban tartanak hosszú évekig." (Szemelvények 1. kötet / Ösvényünk világossága / Korai kijelentések magyarázata, {1SM 67.8} – {1SM 69.1})

(1884) „Ha mindazok, akik az 1844-es mozgalomban válllva munkálkodtak, elfogadták volna a harmadik angyal üzenetét is, és a Szentlélek erejével hirdették volna, az Úr hatalmas dolgokat tett volna általuk. Fényözön áradt volna a világra. A föld lakossága már évekkel ezelőtt meghallotta volna az intő üzenetet, a munka befejeződött volna, és Krisztus eljött volna, hogy népét megváltsa. {GC 457.2}

Nem Isten akarta azt, hogy Izrael negyven évig vándoroljon a pusztában. Ő szerette volna őket egyenesen Kánaán földjére vezetni, és szent, boldog népként letelepíteni. De „nem mehettek be hitetlenség miatt” (Zsid. 3:19). Bűnbeesésük és hitehagyásuk miatt elpusztultak a pusztában, és Isten másokat támasztott, és őket vitte be az Ígélet Földjére. Azt sem Isten akarta, hogy Krisztus eljövetele olyan messzire halasztódjék, és népe oly sokáig a bűn és a fájdalom világában maradjon. Hitetlenségük miatt azonban elidegenedtek Istentől. Mivel nem akarták végezni azt a munkát, amit Isten rájuk bízott, az Úr másokat támasztott az üzenet hirdetésére. Jézus a világ iránti irgalomból halogatja eljövetelét, hogy a bűnösöknek alkalmuk legyen meghallgatni az intést, és Jézusban menedéket találni, mielőtt Isten kiönti haragját. {GC 458.1}” (Nagy küzdelem / Egy reformációs munka)

(1896) “Ha azok, akik állítólagos tapasztalattal rendelkeznek Isten dolgaiban, az Úr elrendelése szerint elvégezték volna a kijelölt munkájukat,

az egész világot figyelmeztették volna ez idő előtt, és az Úr Jézus hatalommal és nagy dicsőséggel jött volna el. Mert Isten kijelölt egy napot, amelyben megítéli a világot. Elmondja nekünk, mikor fog az a nap eljönni:
- [Máté 24:14] És Isten országának ezt az evangéliumát hirdetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek, és majd akkor jön el a vég.”
(*Review and Herald*, Október 6, 1896)

(1898) „Amennyiben hirdetjük az evangéliumot a világnak, úgy hatalmunkban áll siettetni Urunk visszatérését. Nemcsak várnunk kell, hanem sietve elébe is kell mennünk Isten nagy napjának (lásd: 2Pt 3:12). Ha Krisztus egyháza már elvégezte volna kijelölt munkáját úgy, ahogy azt az Úr elrendelte, akkor Isten már figyelmeztette volna az egész világot, és az Úr Jézus már eljött volna földünkre hatalommal és nagy dicsőséggel.”
{DA 633.3} (Jézus élete / Az Olajfák hegyén)

(1900) “Ha Isten népe véghezvitte volna Isten szándékát, ha a kegyelem üzenetét eljuttatta volna a világnak, Krisztus már eljött volna, s a szentek beléphettek volna Isten városába.” {6T 449.4} (Bizonyágtételek 6. kötet / A hittérítő területek segélyezése)

(1900) “A Fiú sóvárogva várja, hogy képmása végre kirajzolódjék egyházában. Akkor jön el népéért, ha majd az már tökéletesen visszatükrözi jellemét.” {LDE 39.2} (Az utolsó napok eseményei / 3. Mikor lesznek meg mindezek?)

(1901) “Az Úr eljövedele nem haladja túl azt az időt, amíg az üzenetet eljuttatjuk minden nemzethez, nyelvhez és néphez. Vajon mi, akik állítjuk, hogy a próféciákat tanulmányozzuk, elfeledkezzünk-e arról, hogy Istennek hosszan tűrése a gonoszokkal szemben az Ő hatalmas és kegyelmes tervének egyik része, amely által lelkek üdvösségét munkálja.” (*Review and Herald*, Június 18, 1901) (szintén megtalálható itt: *Evangélizálás / Az üzenet diadalt arat / A késedelem oka*)

(1901) “Lehet, hogy azért kell még hosszabb ideig itt e Földön maradnunk, mert fegyelmezetlenek vagyunk, mint Izráel fiai; de Krisztusért kérek, ne tetézzétek bűneiteket azzal, hogy Istent vádoljátok saját helytelen életetek következményeiért.” (*Evangélizálás / Az üzenet diadalt arat / A késedelem oka*)

(1903) “Tudom, hogy ha Isten népe élő összeköttetésben lett volna Vele, ha engedelmeskedtek volna Igéjének, akkor ma a mennyei Kánaánban lennének” (*General Conference Bulletin*, Március 30, 1903) (Ennek töredéke megtalálható itt: Evangélizálás / Az üzenet diadalt arat / A késedelem oka)

(1904) “Ha akik egy szívvel-lélekkel fáradoztak 1844 munkájában, mind befogadták volna a harmadik angyal üzenetét, s a Szentlélek erejével hirdették volna, az Úr hatalmasan megsegítette volna igyekezetüket. Világosság özöne árasztotta volna el a világot. Évekkel ezelőtt figyelmeztettük volna a föld lakosait, befejeztük volna a záró munkát, s Krisztus eljött volna megváltani népét.” {8T 115.5} (Bizonyságtételek 8. kötet / Gyakran elismételt tanácsok / Feledékenység / “Okulásunkra írták meg”)

(1909) “Ha Krisztus minden katonája megtette volna kötelességét, ha Sion falának minden őrállója határozott hangot hallatott volna harsonáján, a világ már meghallotta volna a figyelmeztető üzenetet. De a munka évekké lemaradt. Míg a hívők alszanak, Sátán elénk vág.” {9T 29.2} (Bizonyságtételek 9. kötet / A Király eljövételére / Isten tanúinak elhívása / Mély benyomást keltő jelenet)